ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ» ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΝ ΤΗ ΣΤΟΑ ΡΙΖΑΡΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ 'Αθηνῶν-'Επαρχιῶν

Ἐτησία . . .	Δρ. 18—
Μηνιαία . . .	» 1,50
Ἑξάμηνος . . .	» 9,—
Τρίμηνος . . .	» 4,50

'Εξάμηνον καὶ τρίμηνον ἀναλόγως
Διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐτησία Δρ. 12.—

Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἄνευ προπληρωμῆς τῆς συνδρομῆς.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ 'Εξωτερικοῦ
'Ετησία . . . » 40,—

Πᾶν ἔμβασμα πρέπει νὰ ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην
κ. Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΝ

ΛΑΚΩΝΙΚΑ

— ΕΝΑ ΑΔΙΣΤΑΚΤΟΝ ΝΑΙ

Δικαία, δικαιοτάτη σύστασις.

Κάθε έσπερίς, κάθε γλέντι, κάθε ἑορτασμὸς ἀνασταλήτω ! 'Ο Βασιλεὺς πονεῖ!

Καὶ ποιὸς ἔχει ὄρεξι, ὄχι πειὰ γιὰ γλέντι, γιὰ διασκέδασι, — ἀλλὰ καὶ ποιὸς τρώγει μὲ ὄρεξι, καὶ ποιὸς κοιμᾶται χωρὶς ἐφιάλτας, ποῦ προκαλοῦν ὅσα τραγικὰ ἐρωτήματα στριφογυρίζουν στὸν ἐγκέφαλο.

—Πῶς εἶνε ὁ Βασιληᾶς μας;

— Θὰ τὸν ξαναδοῦμε σύντομα καλά;

— Θὰ τὸν ἰδοῦμε σύντομα, καββαλλάρη, φτερωτόν, μεταξὺ τῶν λεβέντηδων στρατιωτῶν Του 'Αρχιλεβέντην καὶ 'Αρήϊον, ὁδηγοῦντα τὴν Φυλὴν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὀνείρων της;

Καὶ εἶνε ἀδύνατον ἡ ψυχὴ νὰ εὕρῃ ἡσυχίαν, πρὶν πείσῃ τὸν ἑαυτόν της, πρὶν ὑποβάλῃ εἰς τὸν ἑαυτόν της, παρμένο ἀπὸ τὰ χείλη μιᾶς 'Αοράτου Δυνάμεως πρὸς τὴν ὁποίαν τὸ βλέμμα στρέφεται ἱκετήριον, ἕνα ἀδίστακτον·

— Ναί!

— ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

'Ενθυμεῖσθε τὸ ἀνέκδοτον τοῦ Μ. 'Αλεξάνδρου.

Εἶχε λάβει ἐπιστολὴν καταγγέλλουσαν τὸν ἰατρόν του ὡς ἐπιβουλευόμενον τὴν ζωήν του καὶ ἐπιζητοῦντα εὐκαιρίαν νὰ τὸν δηλητηριάσῃ.

'Ασθενὴς ὁ 'Αλέξανδρος ἔδειξε τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἰατρόν, ἐν ᾧ μὲ τὸ ἄλλο χέρι ἔπινε ἀταράχως τὸ φάρμακον!

Τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο ὑπενθυμίζει ἡ ὁμοίως ὑπερήφανος ἐμπιστοσύνη τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἀρνουμένου μέχρι προχθὲς νὰ δεχθῇ τὴν μετάκλησιν ξένου ἰατροῦ, διὰ νὰ μὴ φανῇ δυσπιστῶν πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν 'Επιστήμην!

'Η Κυβέρνησις ὡς ἐκ τῆς εὐθύνης της δὲν ἠδύνατο νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ῎Ανακτος καὶ ἄριστα ἔπραξε μετακαλέσασα τὸν διαπρεπῆ Κράους. ῎Αριστα ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ συμπεριφερομένη ἀμειλίκτως ἀπέναντι τῶν θεραπόντων ἐκείνων ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι ὑστέρησαν τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν καθηκόντων των— ἂν τὰ πράγματα ὑποδηλοῦν ὕπαρξιν τοιούτων.

—ΑΛΛΑ ΠΟΙΑΝ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΝ

'Αλλὰ ποίαν συγκίνησιν δὲν προκαλεῖ ἡ τόση ἐμπιστοσύνη τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν 'Επιστήμην! Πρὸς τὴν ἐπιστήμην τοῦ ῎Εθνους Του!

Προτιμᾷ νὰ πάθῃ, ἀλλὰ νὰ μὴ προσβάλῃ τοὺς ῞Ελληνας ἐπιστήμονας!

'Ως νὰ λέγῃ.

— ῎Αν εἶνε νὰ μοῦ δώσουν τὸν θάνατον οἱ ἐπιστήμονες τοῦ ῎Εθνους μου, προτιμῶ νὰ τὸν δεχθῶ παρὰ νὰ τὸν ἀποφύγω διὰ τῆς μετακλήσεως ξένου, ἡ ὁποία μπορούσε νὰ ἐκληφθῇ ὡς δυσπιστία πρὸς τοὺς ἐπιστήμονας τῆς χώρας Μου!

'Αναλογισθῆτε μεγαλεῖον— ὕψος, βάθος, πλάτος— ἐθνικοφροσύνης, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸν μέχρι λύσσης, μέχρι παραφροσύνης ἐθνικόφρονα Βασιλέα μας. Ποῖος ἄλλος ῞Ελλην κρύβει τέτοιον 'Ελληνισμόν, τέτοιον λυσσασμένον, ἀλλόφρονα, 'Ελληνισμὸν μέσα του; Τοιαύτης αὐτοθυσίας 'Ελληνισμόν;

'Ο Μέγας 'Αλέξανδρος δὲν διστάζει πρὸ τοῦ ἐσχάτου κινδύνου— προκειμένου νὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς φιλίας. Καὶ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος δὲν διστάζει πρὸ τοῦ ἐσχάτου κινδύνου— διὰ νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν!

—Η ΝΑ ΤΗΝ ΚΛΕΙΣΗ

῎Αν ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ εἶνε ἀξία τοῦ ὕψους της.

῎Αν ἡ Κυβέρνησις ἡ διάδοχός της θὰ εἶνε ἀξία τοῦ ὕψους της.

῎Ανοιαδήποτε Κυβέρνησις τοῦ μέλλοντος θὰ εἶνε ἀξία τοῦ ὕψους της — περιττὸν νὰ σημειώσωμεν τί τῆς ἐπιβάλλεται μετὰ τὴν μεγαλειώδη χειρονομίαν τοῦ ῎Ανακτος «προτιμῶ νὰ πάθω παρὰ νὰ δυσπιστήσω πρὸς τοὺς ἰατροὺς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς χώρας Μου».

'Οφείλει νὰ καταβάλῃ ὅλα τὰ μέσα, νὰ βάλῃ ὅλην της τὴν δύναμιν, πῶς νὰ καταστήσῃ τὴν ἰατρικὴν σχολὴν ἀξίαν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως μας. Νὰ τὴν καθαρίσῃ τελείως ἀπὸ κάθε ξυλοσχίστην. Νὰ τὴν κάμῃ τελείως Εὐρωπαϊκὴν σχολήν. ῍Η τοῦτο, ἢ νὰ τὴν κλείσῃ !

—ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΕΝΑ ΡΟΥΠΙ

Ποῖον λόγον ἔχει ἡ συνέχεια τῶν φλυαρημάτων.

—Διατί δὲν ἐξερχόμεθα ;

—Διατί σκεπτόμεθα ;

—Διατί ἡ Κυβέρνησις δὲν παραιτεῖται ἀλλ' ἀναμένει τὰς ἐκλογάς ;

῎Εχουν τὸ κουράγιο οἱ ἀνίεροι νὰ ἐξακολουθοῦν τὰς ἀντιπολιτευτικὰς φλυαρίας των πρὸ τοιαύτης καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως μας!

Μὲ τοιαύτην κατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως θέλουν Κυβερνητικὰς μεταβολάς, θέλουν κηρύξεις πολέμων, θέλουν ἔξοδον — ἐν ᾧ θὰ τοὺς ἥρμοζε μᾶλλον εἴσοδος εἰς φρενοκομεῖον.

'Αλλὰ μὴν ἀνησυχοῦν ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ ῎Εθνους τίθενται εἰς δευτέραν μοῖραν ἀπέναντι τῆς προσωπικῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως.

Βασιλεύς, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ κουράγιο καὶ σκέπτεται :

—Προτιμῶ τὸν θάνατον παρὰ νὰ προσκρούσω εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῶν 'Ελλήνων ἐπιστημόνων, τῶν ἐπιστημόνων τῆς χώρας μου.

Θὰ ἐδίσταζε νὰ εἴπῃ :

—'Εμπρός! 'Η 'Ελλὰς ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ξιφουλκήσῃ!

'Εὰν ἔβλεπεν ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ἐξόδου ἐσήμαινε ; Καὶ ὅτι τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, τὰ συμφέροντα τῆς 'Ελληνικῆς πατρίδος κινδυνεύουν ἀπὸ τὴν πάροδον ἔστω καὶ ἑνὸς δευτερολέπτου, ἔστω καὶ κατὰ ἕνα ρουπι ;

—Θεραπεύονται ἐπιστημονικῶς καὶ ὄχι ἐμπειρικῶς ὅλαι αἱ παθήσεις τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων εἰς τὸ Παρισινὸν 'Οδοντοϊατρεῖον τῆς κυρίας ΟΛΓΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ, Διπλωματούχου τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων καὶ τῆς περιφήμου 'Οδοντοτεχνικῆς Σχολῆς Platchick, 51 'Οδὸς Σταδίου 51.

πλέον ὁ καιρὸς τῆς ἐνάρξεως τῶν στρατιωτικῶν σπουδῶν τοῦ Διαδόχου υἱοῦ Του, τὸν ὁποῖον ἐπίστευεν ἀρκετὰ πλέον κατηρτισμένον.

Καὶ δὲν εἶχεν ἄδικον. Οἱ στρατιωτικοὶ καθηγηταὶ τοῦ σημερινοῦ Βασιλέως, ἐθαύμασαν τὰς γνώσεις τοῦ νεαροῦ μαθητοῦ των.

'Ο τότε διοικητὴς τῆς Σχολῆς ἔλεγε.

—῎Αν ἦσαν ὅλοι οἱ μαθηταὶ μορφωμένοι σὰν τὴν 'Υψηλότητά Του, δὲν θὰ ἐβγάζαμε ἀπ' ἐδῶ καλοὺς ἀξιωματικούς, ἀλλ' ἀξιωματικοὺς ἀρίστους, ἰδεώδεις.

'Η κρίσις τοῦ Διοικητοῦ ἐπηλήθευσεν. 'Ο Κωνσταντῖνος ἀνεδείχθη ὁ ἄριστος, ὁ ἰδεώδης τύπος τοῦ στρατιωτικοῦ.

'Αλλ' ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς εἶχε προΐδει καὶ ἀκόμη κάτι.

—'Η 'Υψηλότης Του, ἔλεγε, θὰ προσπεράσῃ ὅλους τοὺς συμμαθητάς Του.

Καὶ ἡ πρόβλεψις αὐτὴ τοῦ Διοικητοῦ δὲν διεψεύσθη. 'Ο Διάδοχος, ὡς μαθητὴς τῆς Σχολῆς, κατώρθωσε πράγματι νὰ «προσπεράσῃ» εἰς γνώσεις ὅλους του τοὺς συμμαθητάς, ὅπως θ' ἀναφέρωμεν ὅταν θὰ ἀφηγηθῶμεν τὰ τῶν κυρίως στρατιωτικῶν σπουδῶν Τοῦ σημερινοῦ Βασιλέως μας.

'Επὶ τοῦ παρόντος ὅμως θὰ προταχθῇ μία ἄλλη, ἄκρως σημαντικὴ σελὶς τῆς ἱστορίας τοῦ Βασιλέως μας. 'Η σελὶς τῆς γνωριμίας τῆς Μεγαλειότητός του μὲ τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν, τῆς μνηστείας καὶ τῶν γάμων Του. Τὰ τῆς στρατιωτικῆς Του ἐκπαιδεύσεως ἔξω καὶ ἐν Γερμανίᾳ θὰ ἀποτελέσουν τὸ ἀμέσως ἑπόμενον κεφάλαιον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐξιστόρησις τῆς δράσεως τῆς Μεγαλειότητός Του εἰς τὸν στρατὸν ἐν εἰρήνῃ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 97, 912 καὶ τοῦ 913, ὥστε ν' ἀποτελεσθῇ ἐν ἄρτιον σύνολον μὲ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν Βασιλέα μας ὡς στρατιώτην.

ΑΥΡΙΟΝ

Εἰς τὸν κῆπον τοῦ 'Ανακτόρου τοῦ Πότσδαμ.—'Η θυγάτηρ τοῦ Φρειδερίκου τῆς Πρωσσίας.— 'Η Βασίλισσά μας καὶ αἱ ἀδελφαί Της. —'Ο μέγας ἀδελφός της Κάϊζερ Γουλιέλμος. —'Η Βασίλισσα ὡς μικρὰ κόρη.— Μία παραμονὴ Χριστουγέννων.— Θελκτικὴ εἰκὼν καλωσύνης. —'Η μεγάλη Οἰκογένεια ποῦ διευθύνει τὴν Κοινωνίαν κλπ.

***

Σημείωσις.—Κον Σ.Σ. Εἴπαμεν ὅτι δεχόμεθα εὐχαρίστως συμβολὴν ἀναγνωστῶν μας εἰς πληροφορίας ἀκριβεῖς, ἐνῷ ἐκεῖναι, περὶ τῶν ὁποίων μᾶς κάμνετε λόγον, δὲν παρέχουν δι' ἡμᾶς τοὐλάχιστον ἐνδόσιμον νὰ πιστευθῇ ὅτι εἶνε ἐξηκριβωμέναι.

Κον 'Αντ. Κ. Τ. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ τὰς χρησιμοποιήσωμεν ἐν καιρῷ. Μᾶς εἶνε πλέον ἡ πολύτιμοι.

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΤΗΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ

Μετὰ τὸ θέατρο, ὁ κινηματογράφος, μετὰ τὸν κινηματογράφο ὁ καραγκιόζης.

Τὸ τελευταῖο σημεῖο τῆς ἐξελίξεως εἶνε μορφῆς φαινομενικῶς μὲν ὀπισθοδρομικῆς, ἀλλὰ ἡ πραγματικότης ἔχει τὴν πρόοδο μὲ τὸ μέρος της.

Τὰ τελευταῖα τῷ ὄντι χρόνια ὁ καραγκιόζης ἐβάδισε μὲ μεγάλες δρασκελιὲς πρὸς τὴν πρόοδο, ἐξελίχθη σὲ βαθμό, προκαλοῦντα τὴν ἔκπληξι, καὶ τὴν στιγμὴ αὐτὴ στέκεται τόσο ἀψηλὰ στὴ συνείδησι ὄχι μονάχα τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀψηλοτέρων, ὥστε νὰ τὰς τραβᾷ πρὸς τὸ μέρος του, νὰ τὰς κάνῃ δικάς του.

Φέτος, τὸ τόσο θαυμάσια πλαισιωμένο στὴ ρωμαντικότητα θεατράκι τῆς Δεξαμενῆς μὲ τὸν «ἀμίμητο» — ἡ λέξις εἶνε παρμένη ἀπὸ τὰ προγράμματα —καραγκιοζοπαίκτη κ. Μόλλα, καταντᾷ νὰ γίνῃ ἀληθινὸ προσκύνημα τῶν 'Αθηναίων.

Αἱ εἰσπράξεις φωνάζουν τὴν ἀλήθεια, καὶ οἱ ἀριθμοὶ εἶνε οἱ καλλίτεροι μάρτυρες.

Μὲ εἴσοδο σαράντα μόνον λεπτῶν γιὰ τὸ ἄτομο, τὸ θέατρο αὐτὸ καταντᾷ νὰ ἔχῃ εἰσπράξεις περιστρεφομένας γύρω ἀπὸ τὲς τριακόσιες δραχμές. Πότε ἐπάνω, πότε κάτω. Τὲς Κυριακὲς πολὺ ἀψηλά. Στοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς δὲν συμπεριλαμβάνονται οὔτε οἱ φόροι οὔτε τὰ ἔσοδα ἀπὸ τὰ ποτὰ καὶ τοὺς καφέδες.

'Υπάρχουν πολλοὶ πειρασμοὶ τραβῶντες τὸν 'Αθηναῖο στὸν Καραγκιόζη τῆς Δεξαμενῆς.

— Πάω γιὰ νὰ γελάσω, λέγουν οἱ μέν.

— Εἶνε τὸ πειὸ ρωμαντικὸ μέρος τῆς 'Αθήνας, δικαιολογοῦνται οἱ ἄλλοι.

— Προτιμῶ τὸν καραγκιόζη, ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα θέατρα. Εἶνε πολὺ ἠθικὸς καὶ μπορῶ χωρὶς φόβο νὰ πάρω μαζύ μου τὰ παιδιά μου τονίζει ὁ σοβαρὸς οἰκογενειάρχης.

Πραγματικὰ καθὼς ἐξελίχθη ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὸ θέατρο καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Καραγκιόζης, ὁ μὲν Καραγκιόζης, ὁ πρὸ πέντε ἀκόμη χρόνων ἀπελπιστικὰ κακοήθης καὶ αἰσχρὸς ἔγεινε ἠθικώτατος, τὸ δὲ εὐγενικὸ καὶ ἠθικολόγο θέατρο πῆρε τὴν θέσι τοῦ Καραγκιόζη.

Πολὺς ἐπίσης κόσμος πηγαίνει γιὰ ν' ἀκούσῃ τὴν 'Ελληνικὴ μουσική, τὰ 'Ελληνικὰ τραγούδια καὶ τέλος ὅλος ὁ κόσμος πηγαίνει γιὰ νὰ ἀπολαύσῃ ὅλα αὐτὰ ξεσεύων τόσο λίγο μ[illegible]

Τελευταία λοιπὸν ἐξέλιξις τοῦ θεατρικοῦ γούστου τοῦ κόσμου, ὁ Καραγκιόζης, χωρὶς αὐτὴ τὴ χορὰ νὰ ὑπάρχῃ κανένας ὁ ὁποῖος θὰ τὸν κατηγορήσῃ γιὰ τὸ γοῦστο του.

'Ο χάρτινος πρωταγωνιστής, πάντοτε ἀνεξάντλητος σὲ εὐφυολογήματα, κρατᾷ ἐπὶ δύο ὧρες τοὺς θεατὰς σὲ μιὰ ἀτελείωτη κορδέλλα γέλοιου, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ τὴν ἀπήχησί του ἐπὶ πολλὲς ἡμέρες ὕστερα, ἀκόμη.

'Ο καμπούρης καὶ μονόχειρ ἥρως, τὸ νευρόσπαστον αὐτὸ τῆς λαϊκῆς ἐξυπνάδας, ὁ μοναδικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀθανάτου Ρωμαίϊκου πνεύματος, ἔχει νὰ πῇ σὲ πέντε λεπτά, τόσα, ὅσα δὲν θὰ ἀκούσῃ κανεὶς σὲ ὁλόκληρη τὴ σειρὰ τῆς ζωῆς του.

Χωρὶς σπίτι καὶ κοιμώμενος στὸ δρόμο, ἐξηγεῖ μὲ κάποια χαιρεκάκια.

—Ξενοδοχεῖον περιπνευμονίας!

Βλέπων τὸ γέρο ὑπηρέτη τοῦ Βεζύρη τοῦ φωνάζει.

— Μωρὲ σὺ παιδί μου, ἔχεις μιὰ ἡμερομηνία μὲ τὴν Πύλη τοῦ 'Αδριανοῦ.

Τὸν κατηγοροῦν γιατὶ κάθεται σὲ καλύβη γεμάτη τρύπες καὶ αὐτὸς λέγε μεύπερηφάνεια.

—Εἶνε βλέπεις, **τρανσπαράν.** Καλοκαιρινὴ δηλαδή.

῎Επειτα ὅταν τὸν κυνηγοῦν οἱ 'Αρβανιτάδες τοῦ 'Αλῆ πασσᾶ, τοὺς κοροϊδεύει στὴ μύτη, τοὺς ἀποκαλεῖ «Σεβαστὴν Καταδίωξιν καὶ ὅταν τὸν τσακώνουν γιὰ νὰ τὸν σκοτώσουν τραγουδᾷ μὲ δραματικὸν ὕφος φωνῆς.

Γιὰ δὲς καιρὸ ποῦ διάλεξε
'Ο χάρος νὰ μὲ πάρῃ.
Τώρα ποῦ πῆγε τὸ κρασί,
Δέκα τὸ κατοστάρι.

'Εν τούτοις κατορθώνει νὰ εἶνε πάντα ἀθάνατος, καὶ ὅταν σὲ λίγο ὁ σύντροφός του ὁ Χατζαϊβάτης τοῦ προτείνει νὰ περάσουνε ἀπὸ τὰ τσαγκαράδικα, αὐτὸς ὁ αἰώνια ξυπόλητος καὶ ὅμως χρεωστῶν τὰ μαλλιοκέφαλά του σὲ ὅλους τοὺς τσαγκάρηδες, ἀπαντᾷ στὸν Χατζαϊβάτη.

—Τί θὲς ἀδερφέ, νὰ περάσω ἀπὸ κεῖ, γιὰ νὰ γεμίσουνε οἱ δρόμοι καλαπόδια ;

῞Ολα αὐτὰ τὰ κωμικὰ περνοῦν ἀπὸ τ' αὐτιὰ καὶ τὰ μάτια τοῦ κόσμου, σὲ διάστημα ὀλιγώτερο τῶν πέντε λεπτῶν.

'Ο καραγκιόζης θέτει σὲ ἐφαρμογὴ ὅλα τὰ μέσα τὰ ἐπικοινωνοῦντα τὸν κόσμο μὲ τὰς τελευταίας προόδους καὶ τὰ θαύματα τῆς ἐπιστήμης.

'Ανεβαίνει σὲ ποδήλατο, τὸ ὁποῖον παρατᾷ γιὰ νὰ πάρῃ αὐτοκίνητο, καὶ τὸ ὁποῖον ἐγκαταλείπει ἀμέσως γιὰ νὰ προτιμήσῃ τὸ ἀεροπλάνο.

Οἱ θεαταὶ ἀκούουν τὸν μοτέρ του νὰ χτυπᾷ στ' αὐτιά των καὶ χειροκροτοῦν. 'Ο καραγκιόζης φωνάζει.

— Τὸ νοῦ σας στὰ κεφάλια σας!

'Ο καραγκιοζοπαίκτης Μόλλας, ἀνεβάσας τὸν καραγκιόζη ἀπὸ τὴν ταπεινότητα καὶ τὴ λάσσια, καὶ στήσας αὐτὸν στὸ σημεῖο ποῦ βρίσκεται τώρα, ἔκανε — κατώρθωσε— δύο δημιουργίας.

'Εδημιούργησεν ἕνα θέατρο κι' ἕνα ἄνθρωπο. Τὸ θέατρο εἶνε ὁ καραγκιόζης. 'Ο ἄνθρωπος εἶνε ὁ ἴδιος ὁ κ. Μόλλας.

Πρὸ πέντε ἐτῶν ὅταν πρωτοενεφανίσθη στὴ Δεξαμενή, ἔπαιρνε ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτη τοῦ θεάτρου καὶ καφενείου κ. Σ. 'Αργυρόπουλο, πέντε δραχμὲς γιὰ κάθε βραδειὰ παραστάσεως.

Πέρυσι εἶχε συμφωνήσει σαράντα δραχμὲς τὴ βραδειά, καὶ φέτος τὸ ποσὸν ἀνέβη εἰς πενῆντα δραχμὰς γιὰ τὰς καθημερινάς, καὶ ἑξῆντα δραχμὰς τὲς Κυριακάδες.

῎Ετσι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ θεωρῶν τὸν ἑαυτόν του εὐτυχῆ, πρὸ πέντε χρόνων μὲ τὸ καθημερινό του τάλληρο ἔχει τώρα πενῆντα δραχμάς, μὲ ἐλπίδα τοῦ χρόνου νὰ ἐπιτύχῃ τὲς ἑκατό.

'Ο κόσμο πηγαίνει στὸν καραγκιόζη γιατὶ τὸν βρίσκει τὸν κατ' ἐξοχὴν διασκεδαστικό, φθηνό, ἑλληνικό, καὶ πρὸ πάντων ἠθικὸ θέαμα.

Τὰ ἄλλα μεγαλόσχημά μας θέατρα καὶ οἱ μεγάλοι των πρωταγωνισταὶ ἂς σκύψουν πρὸ τοῦ καραγκιόζη, καὶ πρὸ τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος τὸν ἔκανε ν' ἀστέκεται τόσο ἀψηλά.

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ,,

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

῎Εχομεν τὴν γνώμην—καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὴν ὑπεστηρίξαμεν διὰ τοῦ τύπου—ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν Στρατοδικείων μας διὰ τακτικῶν δικαστῶν θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν κατάστασιν τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης, ἣν διὰ μακρῶν ἐξέθηκε προχθὲς ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν 'Αθήναις Πρωτοδικῶν κ. Μυστακόπουλος πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

'Εγκαίρως εἴχομεν ὑποδείξῃ ὅτι ἡ ἀπόσπασις δεκάδων πολιτικῶν δικαστῶν ἀπὸ τὰ Πρωτοδικεῖα καὶ 'Εφετεῖα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν μὲ τὴν αὔξησιν τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους εἶχον ἤδη μειωθῇ οἱ δικαστικοὶ βραχίονες θὰ ἐγέννα τὴν ἀνάγκην ἀθρόων προαγωγῶν, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δημιουργηθέντων κενῶν καὶ γενικὴν χαλάρωσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων. Καὶ ἰδοὺ ὅτι τὰ πράγματα μᾶς ἐδικαίωσαν.

Καθ' ὃν χρόνον ἡ Πολιτεία κατεγίνετο νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἐκ τοῦ διπλασιασμοῦ τῆς 'Ελλάδος προκύψαντα κενὰ εἰς τὰς τάξεις τῶν δικαστῶν διὰ δικηγόρων, δὲν ἠθέλησε, τὴν αὐτὴν ἀκολουθοῦσα λογικήν, νὰ συμπληρώσῃ καὶ τὰ Στρατοδικεῖά μας διὰ δικηγόρων—ἀξιωματικῶν (ἐφέδρων), ἐχόντων καὶ δικαστηριακὴν πεῖραν πολυετῆ καὶ ἀρκοῦσαν στρατιωτικὴν μόρφωσιν καὶ γνῶσιν τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς οὕτως ὥστε νὰ μὴ δοθῇ καιρὸς νὰ παρουσιασθοῦν αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὁμολογούμεναι δυσχέρειαι ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπρόσκοπτον ἐργασίαν τοῦ Δικαστηρίου.

Δὲν ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ὁ τίτλος τοῦ «ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ» ἀποτελεῖ πανάκειαν διὰ πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ ὑποστηρίζομεν —καὶ ἐγκαίρως ἐτονίσαμεν — εἶνε ὅτι πολλαὶ θὰ προελαμβάνοντο δυσχέρειαι ἂν οἱ μὲν πολιτικοὶ δικασταὶ ἔμενον εἰς τὰς θέσεις των, καθ' ὃν μάλιστα χρόνον ὑπέρ ποτε πολύτιμοι θὰ ἦσαν αἱ ἐργασίαι των, ἡ δὲ Στρατιωτικὴ δικαιοσύνη ἐξέλεγε μεταξὺ χιλίων πεντακοσίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τριάκοντα κεκτημένους τ' ἀναγκαιοῦντα στοιχεῖα διὰ τὴν συμπλήρωσίν της. Τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο θὰ ἦτο πλέον ἢ εὐχερές, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Κράτος εἶχε πλῆρες τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ δι' αὐτοὺς οἷα καὶ διὰ τοὺς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς Πολιτικῆς δικαιοσύνης προσλαμβανομένους δικηγόρους ἐχέγγυα.

Γ. Α. ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ
Δικηγόρος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κ. ΦΑΛΤΑΪΤΣ

'ΑΛΛΟΣ ΚΟΣΜΟΣ,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Οἱ τρεῖς νεοφερμένοι καθήσανε γύρω στὸ μαγκάλι κοντὰ στοὺς ἄλλους.

Παράγγειλαν τρεῖς καφέδες, καὶ ὅταν τοὺς ἔφερε ὁ καφετζῆς ὁ κύριος Φουρτίδης ἔκανε τὴν ὁμολογία ὅτι πειὸ δυνατὸ καὶ νόστιμο καφὲ δὲν εἶχε πιῇ ὡς τώρα.

—Εἶνε θεριακλῆς στὸν καφὲ ὁ μπάρμπα Λιᾶς, τοῦ ἐξήγησε ὁ νταγκλαρᾶς, ἔχει κάνει ὁ γέρος μας τὰ χρονάκια του στὴν Περσία καὶ αὐτὸς ξέρει πῶς φτιάνουνε τοὺς καφέδες. ῎Αν παραδεχόντανε νὰ πάῃ σ' ἕνα μεγάλο καφενεῖο τῆς 'Ομονοίας ποῦ τὸν γυρέβουνε γιὰ «ταμπή», θὰ τσιμποῦσε «δυὸ παπούδες» τὸν μῆνα.

—Δηλαδή ; ἔκανε μὲ ἀπορία ὁ φοιτητής.

'Ο Φουρτίδης ὅμως τοῦ πάτησε ἀμέσως τὸ πόδι.

Κεῖ μέσα ἔπρεπε νὰ φαίνωνται πῶς ὅλα τὰ ξέρουνε, πῶς τίποτα δὲν τοὺς εἶνε ἄγνωστο. Γι' αὐτὸ τὸ δὲν ἔπρεπε νὰ φανερώνουνε τὴν ἀπορία τους, σὲ ὅποια δήποτε λέξι, ἢ ἔκφρασι, ὅσο καὶ ἀκατανόητη καὶ ἂν ἦταν γι' αὐτούς.

'Ο φοιτητὴς εἶχε καταλάβει καὶ σώπασε ἀμέσως.

Κάποια κίνησι ἐκφραζομένη σὲ ἕνα εἶδος ἀνυπομονησίας, παρατηρῶνταν τὲς στιγμὲς αὐτὲς στὴν παρέα.

'Ο τόσο ἀποκρουστικὸς στὴ μορφὴ ἰδιοκτήτης τοῦ «τεκὲ» ὁ μπάρμπα Λιᾶς, ὅπως τὸν φώναζαν ὅλοι, πλησίασε κοντὰ στὸ μαγκάλι, καὶ γύρισε τὴν ἐρώτησι στὸν νταγκλαρᾶ.

—Χαρμάνια εἶνε τὰ παιδιά ;

—Χαρμάνια μπάρμπα Λιᾶ, ἂν εἴμαστε μαστουρωμένοι δὲ θὰ μᾶς ἔβλεπες τώρα δῶ πέρα.

Οἱ δυὸ φίλοι γιὰ πρώτη φορὰ ἤκουαν τῆς τόσο περίεργες αὐτὲς λέξεις, ἀλλὰ φυλάχτηκαν νὰ φανερώσουνε τὴν ἀπορία τους.

'Απ' ἐναντίας μάλιστα ὁ Φουρτίδης, δίνων στὴ φωνή του τὸν τόνο καὶ τὴν πλαστικότητα τῆς φωνῆς τῶν ἄλλων ὑποκειμένων τοῦ ἄνδρου ἐκείνου, εἶπε.

—Χαρμάνια, μπάρμπα Λιᾶ, ὅπως μᾶς βλέπεις καὶ φανούμαστε.

'Ο Νταγκλαρᾶς κύτταξε μὲ βλέμμα εὐχαριστήσεως καὶ θριάμβου, τὸν ἀριστοκράτη του φίλο, καὶ ἐξήγησε στὸν καφετζῆ.

— Κάνε γλήγορα τοὺς ναργιλέδες. Ντουμάνι θὰ πάῃ ἀπόψε.

'Ο Φουρτίδης ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα δεκάδραχμο, καὶ τὸ ἔδωσε στὸν καταστηματάρχη. ῎Ηθελε νὰ κάνῃ ἐντύπωσι καὶ νὰ τοὺς πάρῃ μὲ τὸ πρῶτο ὅλους ἀπὸ κάτω. Οἱ ἄλλοι τὸν κύτταζαν μὲ ἔκπληξι, καὶ κάποιος ἀπ' αὐτούς, ὁ Ρούμπακας, ὅπως τὸν εἴχανε συστήσει, εἶπε στὸ Φουρτίδη.

— 'Αδερφὸς Σπῦρο, σὰν καλὰ μᾶς τὰ λές. Τίποτα ξιλὸ μάθημα σακουλέβομαι.

— Κάποτε κάποτε γίνεται κι' αὐτό, ἀπήντησεν ὁ νταγκλαρᾶς, ἐρχόμενος σὲ βοήθεια τοῦ Φουρτίδη. Τὸ παιδὶ ἔχει αὐτὲς τὲς μέρες κάτι μικροσυγκένιες μὲ τὸν κύριο 'Αργυριάδη.

'Ο Φουρτίδης ἀπὸ τὴν ἴδια στιγμὴ εἶχε γίνει ἥρως.

Τὸ νόημα τῶν λόγων τοῦ νταγκλαρᾶ, ἦτο ὅτι εἶχε κάνει κάποια γενναία ὅπως δήποτε ἐπιχείρησι, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε βγῇ καθόλου ζημιωμένος.

'Αναγκάσθηκε νὰ σφίξῃ ὅλων τὰ χέρια μὲ κάποιο καμάρι μάλιστα, καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ λωποδύτου τὴν ὁποίαν τοῦ ἀπέδιδαν οἱ ἄλλοι τοῦ ἐσήκωνε τὸν ἐγωισμό.

Δίνοντές του τὰ χέρια οἱ ἄλλοι, τοῦ ἔλεγαν.

—Βάλτο τὸ λοιπόν..

— Κόλλα το, μωρὲ Σπῦρο..

— Τόνα τὰ χέρια, καὶ καλλίτερα.

Καὶ ἄλλες φράσεις, τὸ ἴδιο περίεργες καὶ πρωτότυπες.

῞Υστερα ὁ Ρούμπακας, φώναξε τὸν καταστηματάρχη.

— Μπάρμπα, Λιᾶ, ἀπόψε θὰ τὸν περάσῃς μὲ διπλὸ κομμάτι, στὴν ὑγειά τοῦ νεοφερμένου.

— Μὲ διπλὸ καὶ τρίδιπλο, εἶπεν ὁ Φουρτίδης, μόλις διαβλέπων τὸ νόημα αὐτῶν τοῦ ἔλεγεν.

'Ο καταστηματάρχης ἔσυρεν ἕνα πάγκο τοῦ βάθους, ἔσκυψε καὶ τράβηξεν ἕνα τανίζι ἀπὸ τὸ πάτωμα.

῞Υστερα θριαμβευτικὰ καὶ ἐπίσημα, ἔβγαλε ἀπὸ μέσα μιὰ περίεργη μαύρη συσκευή, τῆς ὁποίας τὴν χρῆσι ἠννόησαν ἀπὸ ἔνστικτον οἱ δύο φίλοι.

῏Ητο ὁ περίφημος ναργιλὲ τῶν χασισοποτῶν.

('Ακολουθεῖ)

ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΙΚΑ

Η ΜΑΣΤΙΧΗ

'Απὸ τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ Γεωργικοῦ περιοδικοῦ τὰ «Νέα Γεωπονικὰ» παραλαμβάνομεν τὸ κατωτέρω πολὺ ἐνδιαφέρον ἄρθρον περὶ μαστίχης.

«'Από τινων ἤδη ἐτῶν οἱ Χῖοι παραπονοῦνται διὰ τὴν ὑποτίμησιν ἣν ὑπέστη ἓν τῶν σπουδαιοτέρων προϊόντων τῆς νήσου των, ἡ μαστίχη. Οἱ λόγοι τῆς ὑποτιμήσεως ταύτης εἶνε δύο· ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ὑπερπαραγωγὴ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀνὰ τὴν Εὐρώπην παῦσις τῆς χρήσεως τοῦ προϊόντος τούτου ὡς φαρμάκου καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ὑπὸ ἄλλων ὁμοειδῶν ρητινῶν.

'Ως γνωστὸν ἡ μαστίχη εἶνε προϊὸν ὡρισμένης διαφορᾶς Σχίνου, τῆς χιακῆς ἢ μαστιχοφόρου Σχίνου. Εἶνε δὲ τὸ προϊὸν τοῦτο γνωστὸν καὶ παγκοίνως καὶ πολυτρόπως χρήσιμον ἀνὰ τὴν 'Ανατολὴν ἀπὸ παναρχαιοτάτης ἐποχῆς. 'Ο Διοσκορίδης ἀναφέρων τὰς θεραπευτικὰς δυνάμεις τῆς μαστίχης λέγει. «Γεννᾶται δὲ καὶ ρητίνη ἐξ αὐτῆς (τῆς Σχίνου), σχινίνη καλουμένη, ὑπ' ἐνίων δὲ μαστίχη, χρησιμεύουσα πρὸς αἵματος ἀναγωγὰς καὶ πρὸς παλαιὰν βῆχα πινομένη· ἔστι δὲ εὐστόμαχος, ἐρευκτική, μίγνυται δὲ καὶ σμήγμασιν ὀδόντων καὶ ἐπιχρίσμασι προσώπου στιλβοποιοῦσα· ἀνακολλᾷ δὲ καὶ τρίχας ἐν ὀφθαλμοῖς στόματός τε εὐωδίαν ποιεῖ διαμασσομένη, καὶ οὔλων ἐστὶ σταλτική· Γεννᾶται δὲ καὶ καλλίστη καὶ πλείστη ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ, διαφέρει δὲ αὐτῆς ἡ λαμπρίζουσα καὶ τυρρηνικῷ κηρῷ ὁμοία τῇ λευκότητι, ἀδρὰ καὶ καπυρὰ καὶ εὔθρυβης καὶ εὐώδης, ἡ δὲ χλωρὰ ἥττων· δολοῦται δὲ λιβάνου καὶ ρητίνης στροβιλίνης μιγνυμένων αὐτῇ». («Περὶ ὕλης ἰατρικῆς», Α΄ 90). 'Ο αὐτὸς ἀρχαῖος συγγραφεὺς ἀλλαχοῦ προκειμένου περὶ μαστιχελαίου λέγει· «Τὸ δὲ μαστίχινον (ἔλαιον) ἐκ τῆς μαστίχης λείας σκευάζεται·.. συντίθεται δὲ ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ κάλλιστον» (αὐτόθι, Α΄ 51).

'Επὶ πολὺ ἡ καλλιέργεια τῆς μαστιχοφόρου Σχίνου περιωρίζετο εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Χίου, εἰς εἰκοσιτέσσαρα δὲ μόνον χωρία, τὰ Μαστιχοχώρια. 'Υπεστηρίζετο δὲ τότε ὅτι ὁ θάμνος οὗτος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῶν Μαστοχοχωρίων. 'Εν τούτοις ἔκτοτε ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ καλλιέργεια τῆς μαστιχοφόρου Σχίνου διεδόθη καὶ εὐδοκίμησε καὶ εἰς ἄλλα διαμερίσματα τῆς νήσου.

'Η μαστιχοφόρος Σχῖνος πολλαπλασιάζεται διὰ μοσχευμάτων, εὐδοκιμεῖ δὲ καὶ παράγει ἀφθονωτέραν μαστίχην εἰς παραλίους, θερμοὺς καὶ εὐαέρους τόπους. Εἰς τὸν θάμνον δίδεται μορφὴ μικροῦ δένδρου, πρὸς παραγωγὴν δὲ τῆς μαστίχης ὁ κορμὸς καὶ οἱ κυριώτεροι κλάδοι αὐτοῦ κεντῶνται πυκνῶς. 'Εκ τῶν κεντημάτων ἐκρέει ἡ ρητίνη, ἥτις πίπτουσα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ μένουσα παρὰ τὰ χείλη τῶν κεντημάτων ἀποξηραίνεται πλήρως καὶ ταχέως ἐὰν ὁ θάμνος εἶνε καθαρισμένος καὶ φύηται εἰς εὐάερον καὶ θερμὸν τόπον. 'Η κέντησις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ μηνὸς 'Ιουλίου καὶ ἐξακολουθεῖ (ἐπαναλαμβανομένη κατὰ ἑπταημερίαν) μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. 'Η ξηραινομένη παρὰ τὰ χείλη τῶν κεντημάτων μαστίχη εἶνε ἡ δακρυόμορφος καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἀρίστην ποιότητα. Οἱ Χῖοι διακρίνουσι τρεῖς ποιότητας· αἱ ἄρισται εἶνε τὸ κυλιστὸ καὶ τὸ φλισκάρι· κατωτέρα ποιότης εἶνε ἡ λεγομένη φλοῦδα. Καλὴ ἐτησία παραγωγὴ θεωρεῖται ἡ κατὰ θάμνον ἀπόδοσις 3—4 1)2 ὀκάδων μαστίχης.

'Η μαστίχη εἶνε εἶδος ρητίνης. 'Η ἐκλεκτὴ ποιότης αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐκ κόκκων δακρυομόρφων συνήθους μεγέθους ὀρόβου, ἔξωθεν αμβῶν, ὡσεὶ κονισαλέων, καὶ χρώματος κιρροῦ. ῎Εσωθεν οἱ κόκκοι οὗτοι εἶνε διαφανεῖς καὶ ἔχουσι θραῦσιν κηρώδη καὶ κογχοειδῆ. Μασσώμενοι ἁπαλύνονται ταχέως, ὅτε ἔχουσιν ὀσμὴν ἀρωματικὴν καὶ γεῦσιν βαλσαμώδη καὶ ἐλαφρῶς δριμεῖαν.

'Η μαστίχη διαλύεται πλήρως ἐν τῷ αἰθέρι, ἐν τῷ ζέοντι οἰνοπνεύματι ἢ ἐν θερμῇ τερεβινθίνῃ. 'Εν τῷ ψυχρῷ οἰνοπνεύματι διαλύονται μόνον τὰ τέσσαρα περίπου πέμπτα αὐτῆς· καὶ ταῦτα μὲν ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην ρητινίτην τῆς μαστίχης ἢ μαστιχικὸν ὀξύ, τὸ δὲ μένον ἀδιάλυτον μέρος εἶνε ἡ ρητίνη τῆς μαστίχης, ἡ καλουμένη καὶ μαστιχίνη. Αὕτη εἶνε οὐσία στερεὰ καὶ ἐλαστική, ἥτις ἀποξηραινομένη καθίσταται εὔθραυστος καὶ εὔθρυπτος.

῎Αλλοτε ἡ μαστίχη εἰς τὴν Εὐρώπην ἦτο λίαν ἐν χρήσει εἰς τὴν ἰατρικήν, σήμερον ὅμως θεωρεῖται ἐκεῖ ὡς στερουμένη οἱασδήποτε θεραπευτικῆς δυνάμεως. 'Αλλὰ καὶ ἡ μεγάλη κατανάλωσις αὐτῆς εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἰδίως πρὸς κατασκευὴν τῶν διαφόρων βερνικείων τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τοὺς ἐλαιοχρωματισμούς, ἕνεκα τῆς ὑψηλῆς τιμῆς της, περιωρίσθη εἰς τὸ ἐλάχιστον ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤρχισεν ἡ εἰσαγωγὴ καὶ χρῆσις τῶν ἐξωτικῶν ρητινῶν καὶ ἰδίως τῶν δαμμαρῶν.

῞Ωστε ἡ κατανάλωσις τῆς μαστίχης σήμερον περιορίζεται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἀνὰ τὴν 'Ανατολὴν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁμωνύμου ποτοῦ, τῆς μαστίχας, καὶ διὰ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν πρὸς ἀρωμάτισιν ἄρτων καὶ ὡρισμένων γλυκισμάτων πρὸς θυμιάσεις καὶ ὡς φάρμακον κατὰ ποικίλων παθήσεων. Μεγάλη σχετικῶς κατανάλωσις μαστίχης γίνεται πολλαχοῦ τῆς 'Ανατολῆς καὶ πρὸς μάσσησιν, εἶνε δὲ ἀναντίρρητον ὅτι ἡ μάσσησις τῆς ρητίνης ταύτης ἐπιδρᾷ εὐεργετικῶς ἰδίως εἰς τοὺς ὀδόντας, οὓς καθαρίζει καὶ συντηρεῖ, καὶ εἰς τὰ οὖλα, τὰ ὁποῖα ἐνδυναμεῖ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΠΥΡΕΤΩΝ

ΑΝΕΥ ΔΙΑΙΤΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΛΑΣΜΩΔΙΝΗΣ

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ ΠΛΑΣΜΩΔΙΑ LAVERAN

Φάρμακον ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ 'Ιατροσυνεδρίου. Συνιστᾶται παρὰ τῶν κ. κ. καθηγητῶν τῆς 'Ιατρικῆς ὡς ἀποτελεσματικώτατον κατὰ τῶν πυρετῶν πάσης μορφῆς. 'Ασφαλὴς θεραπεία καὶ ἠγγυημένη. ῎Ανευ νηστείας καὶ διαίτης ὁ πυρετὸς παύει ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα Κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν 'Αθήναις, Σ.Τζαμαλῆς.

1 — ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ — 1

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΟΣΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ

ΚΟΝΙΣ «ZALP»

'Η ἀποτελεσματικωτέρα καὶ πρακτικωτέρα ὅλων τῶν λοιπῶν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ **εἰς τὰ καλλίτερα φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα, ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ στιλβωτήρια.**

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΚΥΤΙΟΥ ΔΡ. 1.25

Πώλησις χονδρικὴ παρὰ τῷ Γενικῷ 'Αντιπροσώπῳ 'Ελλάδος κ. ΑΘΑΝ. ΑΠΑΛΥΡΑ, **'Αθήνας.**